

מ"ת 6605/08/17 - מדינת ישראל נגד ג'קי סמדיה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 6605-08-17 מדינת ישראל נ' סמדיה(אסיר)

לפני	כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
המבקשים:	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אלינה פינצי
נגד	
המשיבים:	ג'קי סמדיה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה כשברמזור אור אדום, אי ציות לשוטר במדים, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בהיותו בלתי מורשה לסוג הרכב עליו נהג ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

כתב האישום מתאר את הנהיגה הפרועה אשר סיכנה חיי אדם, לאחר שלא ציית להוראת השוטר לעצור בצד הדרך, המהירות הגבוהה בה נסע, המרחק אותו עבר, אופי הנהיגה, תוך מעבר מכביש 20 עבור דרך המחלפים של דוב הוז, יוספטל, הקוממיות תוך ביצוע עבירות בטיחותיות המסכנות ממש את משתמשי הדרך ועד להגיעו לעיר ראשון לציון, שם המשיך בנהיגה מהירה של מעל 200 קמ"ש בתוככי העיר ותוך חציית צמתים כשברמזור דלק האור האדום, רק בהמשך לכך הצליח לשוטר לעצרו.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים אינם חלוקים ביניהם באשר לקיומם של ראיות לכאורה, ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה בדמות דוחות פעולה של השוטרים, בדמות מזכרים מתיק החקירה שמהם מתוארת השתלשלות האירוע **לאורך**

יותר מעשר דקות, בהן נתבקש המשיב לעצור את האופנוע עליו רכב- **אופנוע כבד מסוג קוואסקי-כ 800 סמ"ק**, תוך הפעלת אורות כחולים מהבהבים על גבי האופנוע עליו רכבו השוטרים, אולם המשיב לא שעה להם והחל בנהיגה מהירה תוך ניסיון להתחמק מהם.

השוטרים הרכובים חורי ודורי פרטו באופן מדוקדק את מהלך הבריחה, כאשר השוטר חורי מציין במפורש שהוא דלק אחר המשיב במהירות של **כ- 210 קמ"ש** אולם לא הצליח להשיגו.

בדוחות אף מתוארת אותה הנהיגה - בריחה של המשיב תוך שהוא מסכן את משתמשי הדרך, גורם להם לסטות מנתיב נסיעתם, "מזגזג" בינות לכלי הרכב, חולף על פני רמזורים בניגוד לאור האדום הדולק בהם.

בנוסף, המשיב הרכיב במהלך רוב הנהיגה אדם אחר, אשר לאחר כ-10 דקות בריחה, ניצל האטת האופנוע וקפץ ממנו.

רק בתום זמן רב, נעצר האופנוע.

בחקירת המשיב והנרכב, אשר נחקרו באזהרה, הודו במיוחס להם, כאשר המשיב מגדיל לעשות ומנמק את הבריחה באותו חיסרון של רישיון נהיגה, אולם גם מציין שרק לאחר שנפטר מדבר כלשהוא- עצר.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טען, כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו לשלום הציבור וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותר ב"כ המבקשת לקבל את הבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טען ב"כ המשיב, כי אף שקיימת עילת מעצר הרי שניתן לדבריו, בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצר, שכן מדובר במי אשר טעה בשיקול הדעת כשניסה לברוח מן השוטרים וזאת רק בשל היעדר רישיון נהיגה על אותו כלי הרכב עליו נהג.

הסנגור מצביע על כך, שלא פגע באף אדם ובסופו של דבר נעצר. הסנגור אף מפנה לעברו התעבורתי ועל כך שלא נהג בהיותו פסול ועל כן יש לשחררו אף למעצר בית מלא תוך פיקוח צמוד של אימו ואחותו.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21 (א)(1)(ב).

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג.

כך למשל בבש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל, שם נקבע:

"... משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנגד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חילופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

ובבש"פ 10118/04 נזמי ג'בלי נגד מדינת ישראל :

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

במהלך הדיון הציג ב"כ המשיב חלופת מעצר בדמות אם ואחות המשיב, אשר שמעתי מהן לגבי רצונן והתגייסותן לעזרת המשיב

הגם שהערבות מבקשות להתגייס וליתן עזרה למשיב, לא שוכנעתי כי ניתן ליתן אמון במשיב, וזאת בעיקר על רקע נסיבות ביצוע העבירות המתוארות בכתב האישום משם עולה קלות הדעת, הפזיזות והזילות בחיי אדם, כמו גם המסוכנות הרבה אשר העמיד המשיב את משתמשי הדרך לאורך למעלה מ-10 דקות.

בעניין זה אינני מקבלת את טענת הסנגור אשר מנסה לשוות לאירוע זה משקל מינורי, שכן לו מדובר היה בחשש מן השוטר וטעות בשיקול הדעת, הרי ש"טעות" זו ארכה זמן רב ויכולה הייתה לעלות בחייו של מאן דהוא, בשלמות גופו או ברכוש הציבור ובכל מקרה לאחר קריאת חומר החקירה ועדותו של המשיב, לא התרשמתי שמדובר במי אשר חשש ופעל ללא מחשבה, נהפוך הוא, בתיק קיימת אמירה של המשיב ממנה עולה שהתכוון למעשיו והכל מתוך שיקול דעת ולמטרה שאינה קשורה ברישיון הנהיגה שלו.

להשלמת נקודה זו, עונה המשיב בחקירתו שבסה"כ מדובר בנהיגה ללא רישיון.

בנוסף, בחינה של עברו התעבורתי מעלה שהמשיב נהג משנת 2007 לחובתו צבר 28 הרשעות קודמות ובינהן אי ציות עמוד 3

לתמרורים, סטייה מנתיב, נהיגה על רכב שאינו תקין, נהיגה במהירות מופרזת, שימוש בטלפון שלא באמצעות הדיבורית, נהיגה כשברמזור אור אדום, קיפוח זכות שימוש, נהיגה בכביש חד סיטרי בכיוון ההפוך, אחריות לגרימת תאונת דרכים (משנת 2013) ועוד.

אני ערה לכך, כי בשנים האחרונות חלה ירידה בביצוע עבירות תעבורה, אולם יש להתייחס בשלב זה למכלול העבירות ולסוגן.

למשיב אף עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירות רכוש, מרמה וסחיטה באיומים. עוד באמתחתו הרשעה בגין הפרת הוראה חוקית, שיש בה משום להשליך על אותו אמון שבית המשפט נדרש ליתן במשיב עוד קודם בחינת חלופת המעצר.

על מנת לשחרר לחלופת מעצר, על המשיב להוכיח כי הוא ראוי לאמון הכרוך בחלופת מעצר. בהתנהלות המשיב באירוע, יש משום אובדן גמור של מחשבה ושיקול דעת, ואף זיזול בחיי אדם ועל כן, בשלב זה של הדיון, אין הוא משכיל לדלג על משוכת האמון.

לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות העניין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א' לחוק.

שירות המבחן מתבקש לבדוק נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו, שירות המבחן יתן הערכה בדבר אפקטיביות החלופות המוצעות וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם, לרבות אפשרות המשך מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני.

מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן בפקס ככל הניתן, עוד היום.

לפיכך ומכל האמור הנני מורה על מעצרו של המשיב עד להחלטה אחרת.

הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 7.9.17 בשעה 13:30

המשיב יובא באמצעות שב"ס - יחידת נחשון.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ג אב תשע"ז, 15 אוגוסט 2017, במעמד הצדדים.

עמוד 4

